

Друшкане, ти си погрешно бајку, ти треба да се појавиш у бајци о Снежани и седам патуљака, а ово је бајка о Ивици и Марици

Душко Дугоушко

Има једна наука, математика!

Први пут су изборна и постизборна кампања наших евроутописта одрађене једнако озбиљно. Одмах по објављивању прелиминарних резултата Коалиција за европску Србију (даље у тексту КЕС) стицање релативне већине је прогласила победом. *Барење* СПС-а, које је требало да обезбеди ту “победу”

КЕС-а, већ пре избора започео је искусни Драгољуб Мићуновић, да би му се у том послу након објављивања

“победе”

прикључио Божидар Ћелић и низ функционера

[\(1\)](#)

из коалиционог политичког хора КЕС - а на челу с грлатим председником Тадићем. У појединим деоницама, којима је дириговао веома способан диригент, солирао је и “друг Папандреу

[\(2\)](#)

“.

“Брекекекекс, коакс, коакс!”

, рекле би на ово

жабе

најстарије демократије на свету.

Ипак, Србе је изненадило како се то ДС тако нагло прогласила најсоцијалистичкијом странком у Србији, идеолошки *најкомплементарнијом* са СПС-ом, великодушно расположеном за пружање “помоћи” СПС-у око *интеграција*

у Социјалистичку интернационалу и “пружање прилике СПС-у” да буде конструктивна и

корисна у
“предстојећем пројекту евроинтеграције Србије”.

Ја нисам лузер, напротив!

Демагошко улепшавање СПС-а пратило је демагошко наруживање СРС-а у медијским шминкерницама наклоњеним КЕС-у. Ако Шешељ може да се назове “чланом коалиције” и поред тога што је у затвору, може ли покојни Милошевић да буде такође “члан коалиције”

иако је у гробу? Ако жив политичар има већи коалициони капацитет него покојни, може ли тај недостатак

испеглати

чињеница да покојник мртвује у домаћем гробу, а затвореник живује у иностранству? Да ли би уз коалиционе партнере који настављају

визију покојног председника

Ђинђића и СПС могао да настави

визију свог покојног председника

Милошевића, чију смрт су важни руководиоци данашњег КЕС-а славили на Калемегдану, играјући уз музику и пуштајући балоне. Рамбо Амадеус се, не заборавите, уочи ових избора изричито определио да гласа

“за Ерос, а не за Танатос”.

Не ваља лагати гласаче, али ни вређати њихову интелигенцију .

Данас се мало ко сећа како је Божидар Ђелић неколико дана након избора правдао понуде КЕС-а СПС-у управо “изборном математиком”. Али када се показало како упркос племенитој вештини бројања СПС неће безусловно да буде кусур КЕС-у, домаћи евроутописти су сасвим преокренули причу. Кад је СПС учествовао у потписивању споразума на Калемегданској тераси, тик поред места где је прослављена смрт Слободана Милошевића, садашњи председник ДС - а, КЕС - а и Србије је протествовао против “изборне математике”, која је Београд дала у руке политички неподобнима. Два и два су увек четири, али увек само кад је то “политички подобно”. Што нас правда, другог оптужује.

Догодило се, дакле, нешто веома важно. После многих година дувања у шиштаљке и лупања у шерпе, гласања, пажљивог читања *Времена*, праћења “Теве Бе & Бе”, Београд је

онај Београд који је био готов да пркосећи

Ивици

буде приведен у

Марицу

. Могу сад евроутописти да поричу математику, физику и хемију. Могу да открију своје право лице и позову се на метафизику и алхемију. Могу да се дуре и отежу, ништа не помаже – оде Београд.

“Господине министре, а шта ћемо ми ако комунисти крену на Београд”, питао је у филму *“Повратак отписаних”* Недићев поручник Пају Вуисића. Данас је ситуација иста – *“иста мета, исто растојање”*

, али улоге су замењене. У неприлици су сада Тадићеви и Динкићеви београдски кадрови. Збогом јавне лиферације, градски монополи, уграђивања, збогом дневнице и хонорари града на ушћу Саве у Дунав. Збогом

буразерске

услугне делатности, збогом градски и општински буџете, збогом планови локалног нивоа и збогом плави коверти престоничких бизнисмена. *“Изборна математика”* Београд другоме даде, а улице ће се асфалтирати вољом неких других политичара на власти.

Јесте `л ради гостију?

Кад их у сопственом граду нађу неприлике, Београђани, као и сви велеграђани, прво разматрају где у унутрашњости имају својте коју могу да посете док су у невољи. Међу евроутопистичком својтом Новосађани су сада постали јако битни, а Београђани су код њих већ ишли на *Егзит*.

“Сваког госта за три дана доста”. Али јесу ли они гости у Новом Саду? Не, па *Војводина* се определила за

њих

. Војводина, која је срушила мит о

радикалској непобедивости,

о гласачима СРС - а као

“најдисциплинованијем гласачком телу”.

Чак је и градоначелница Новог Сада увидела како треба да промени друштво. У

одлучном тренутку, већина у Војводини је гласала за евроутописте КЕС-а, сасвим према речима Ђорђа Балашевића –

“рачунајте на нас”.

Уосталом, Београд је

град великог срца

, а Београђани се сигурно сећају како се Ђоле код њих деценијама гостио за Нову

годину и како га Београђани нису пуштали да се врати празних руку у свој родни Нови Сад.

Јед је јед...

...а ред је ред, пева Ђоле, у песми коју је народна машта приписала саосећању са косовским невољницима далеких осамдесетих година. На изборима је та машта у Војводини гласала за Бориса, *“слободотворца, човека тог, друга и борца”*, и доживеће да *“* њега и његове *”* *виде други пут”*.

Ваљда их, дакле, Војвођани неће пустити празних шака? Ено, у Београду, Тадићев министар финансија већ упозорава јавност да НИС мора да се прода што пре и разматра се коме га треба продати, а купци који им падају на памет баш и нису они са којима је Борис потписивао продају НИС-а у Москви [\(3\)](#).

Новосадска бирократија и покрајинске службе су кадре да приме и нове кадрове, нарочито ако су у Београду остали без *ангажмана*. Ако су домаћини заиста фини и *знај у реда*

, треба да угосте Београђане запослењем или положајем у јавним предузећима. Неће им Београђани остати дужни, ишчупаће они из руских шака тај НИС, одбациће руску *“Понижавајућу понуду”*,

[\(4\)](#)

платиће боље неко из Америке или ЕУ, можда баш као што је “Ју-ес стил” платио железару или Мирко Ковач РТБ Бор.

Ето “јед” за сутра

Београдски коалициони кадрови КЕС-а би могли с Новосађанима и да поделе места у управним одборима јавних предузећа. Зашто Београђани у Нови Сад не би долазили на састанке војвођанским службеним аутомобилима, зашто им се тамо не би спаковали која дневница и хонорар? Уосталом, ни ти Војвођани *нису баш неки прави* Новосађани. Једва петина Војвођана живи у том Новом Саду, а више од половине њих су потомци неких *дођоша*

. Поред тога, они сви и онако воле да кажу како су рођени “тамо на салашу”.

Они уопште нису толико *урбани* као Београђани. Новосађани не знају ни шта је то “зезање”

Да им не дођу Београђани на тај Егзит, не би им нико ни дошао. Хоће ли се београдски гости одомаћити у Новом Саду и кренути у “зезање” Новосађана? Наравно да неће, нису то “примитивни” радикали, нити је то Коштуница, Србијанац коме Војводина највише смета.

Главни војвођански проблем можда буде баш то што у Новом Саду београдским гостима може да буде досадно. “У Војводини постоји мултикултуралност која не знамо тачно шта значи и како се испољава.” “Како је дошло до тога да је Војводина (...) постала медијска, и не само медијска другоразредна провинција?” “Она као да је некако... као да је пристала на тај неки подређени положај.” “Постоји само један изузетак у том смислу, а то је потпуно парадоксално – медијска империја Роберта Чобана.” “Свако се затварао у неки свој свет, у том свету производио одређена значења, али није осећао потребу или није видео начина да би се о томе могло разговарати, да пређе ту некакву имагинарну границу и да ступи у било коју врсту дијалога са овим другим. На тај начин ми заправо долазимо до тога да је оно што зовемо идентитет Војводине јако битно фрагментаризовано.” [\(5\)](#)

Тако су се, на пример, од војвођанског аутономаштва *фрагментаризовали* суботички аутономашки. Могу ли новосадски гости из Београда на то да их подсети? Могу ли Војвођани доћи у прилику да откажу гостопримство својим београдским партнерима из КЕС-а? Не, “Н
ико не треба да се боји да ће изгубити Војводину. Али треба да се боје да је можда никада неће ни наћи

[\(6\)](#)

Према томе Београђани, миша у десницу руку, на “План плусу” ћете открити да поред плана Београда постоји и план Новог Сада, Суботице, Зрењанина... а тамо су све ваши. У тој Војводини ништа не зависи од Ивице, већ много зависи од Иване, чији се “интерес своди на Војводину”

[\(7\)](#)

Уосталом, зашто би Војводина била подручје на које би се свео само интерес политичара који тамо и живе, данас, у доба глобализације и регионалних интеграција? Зар није и Београд неко регионално суседство Војводини? Ако може “Сријем Хрватској”, зар није логичан наставак тога: Нови Сад – Београду?

5. 6. 2008.

Фусноте:

1. Ђелић је правдао колаборацију са Милошевићевом странком “ *математичким законом који је неизбежан*” и још

додао да ДС и СПС у основи имају
“*исту идеологију – левичарску*” .

<http://www.mtsmondo.com/news/world/text.php?vest=97060>

и

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2008&mm=05&dd=13&nav_id=298315

. Мићуновић је напрасно изнео тезу да је “*СПС странка која жели да се трансформише*”

, иако то СПС никад нигде није изразила

<http://www.blic.co.yu/politika.php?id=41526>

, па је чак дозволио себи да изјави : “

Социјалисти могу да иду напред, а странка Војислава Коштунице да иде назад. То је главна карактеристика избора и ту се налази енигма чије решење не знамо.”

<http://www.danas.co.yu/20080515/dogadjajdana1.html#0>

а ми не знамо зашто се још бави политиком човек који то не зна.

И сам председник ДС - а и Србије је изјавио тим поводом: “*СПС би могла да пуном снагом остварује свој програм и значајно допринесе јачању стабилности наше земље*” ,
јер је за “ ДС потпуно прихватљива СПС као партнер у влади, јер су то партије које припадају идеји Социјалистичке интернационале... ”

, да би завршио тиме како је његовој партији блискији СПС него ДСС

<http://www.biznisnovine.com/cms/item/stories/sr.html?view=story&id=10302>

. Само месец раније рекао је: “

СПС је неприхватљива за стратешког или коалиционог партнера ДС, а ни СПС није прихватљив” .

<http://www.politika.co.yu/rubrike/Politika/Tadic-Branicu-volju-gradjana-legitimnim-i-demokraticnim-sredstvima.lt.html>

2. Не само Папандреу, већ и б ритански публициста Тим Џ уда , писац знамените књиге
Косово – рат и освета

, који ваљда искрено жели српском СПС - у да “ постане номинално странка

социјалдемократске провинијенције. ”

<http://www.glas-javnosti.co.yu/clanak/glas-javnosti-15-05-2008/sps-uskoro-u-socijalistickoj-internacionali>

. У прилог сарадњи са СПС - ом се обратио и амбасадор САД Камерун Мантер, који је, међутим, много више елаборирао интересе Србије и ЕУ, пропустивши да помене који је у свему томе интерес државе коју представља.

3. Мерил Линч и Рајфајзен види <http://www.glas-javnosti.co.yu/clanak/glas-javnosti-02-06-2008/nis-pregovara-sa-rusima-bez-savetnika> ; Мирко

Цветковић, види

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2008&mm=06&dd=02&nav_id=301533

4. http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2007&mm=12&dd=28&nav_id=278556

5. Панчић, Теофил , “Културни идентитет Војводине” , <http://www.autonomija.info/teofil-pancic-kulturni-identitet-vojvodine.html>

6. Ђорђе Балашевић, на предизборном митингу КЕС - а у Новом Саду, мај 2008.

7. <http://www.autonomija.info/ivana-dulic-markovic-vojvodina-formira-evropsku-vladu-u-beogradu.html>